

Wilki należy chronić

Wilk – jest sprzymierzeńcem leśników i rolników borykających się ze szkodami w uprawach powodowanymi przez rosnące populacje dzikich ssaków kopytnych, a próby rekreacyjnych polowań na te drapieżniki nie mają racjonalnych przesłanek.

Wilk – pełni bardzo ważną rolę w przyrodzie, jest sprzymierzeńcem leśników i rolników borykających się ze szkodami w uprawach powodowanymi przez rosnące populacje dzikich ssaków kopytnych, a wszelkie próby umożliwienia rekreacyjnych polowań na te drapieżniki nie mają racjonalnych przesłanek. Takie wnioski wynikają z konferencji poświęconej „Przyszłości wilka”, która została zorganizowana, w ubiegły czwartek, 9 kwietnia, w Senacie.

Debatę zorganizowała Senacka Komisja Ochrony Środowiska z udziałem Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. W spotkaniu uczestniczyło ponad sto osób zainteresowanych sytuacją wilka w Polsce – polityków, pracowników służb i administracji ochrony środowiska, naukowców, leśników i myśliwych. Stronę społeczną reprezentowały organizacje przyrodnicze: Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, Stowarzyszenie dla Natury „Wilk” oraz WWF Polska. Rangę wydarzenia podkreślała obecność Wiceministra Środowiska i Głównego Konserwatora Przyrody dr. Piotra Otawskiego oraz zastępcy Głównego Dyrektora Lasów Państwowych dr. Janusza Zaleskiego.

Referaty wygłosili przedstawiciele Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, Generalnego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz naukowcy, w tym dr Sabina Pierużek-Nowak ze Stowarzyszenia dla Natury „Wilk”.

Podczas konferencji szczegółowo omówiono sytuację wilka w Polsce. Według najnowszych szacunków na terenie naszego kraju bytuje 950-1000 osobników, zwiększa się także zasięg występowania gatunku. Co warto podkreślić wilki z największych ostoi we wschodniej Polsce rekolonizują zarówno tereny na zachód od Wisły, jak i kraje Europy zachodniej – Niemcy, Danię i Holandię.

W wielu prezentacjach podkreślano istotną rolę wilka w minimalizowaniu szkód powodowanych przez dzikie ssaki kopytne w gospodarce leśnej i rolnej. Wskazywano też na utrzymujący się niski poziom odszkodowań za szkody w pogłowie zwierząt gospodarskich pomimo zauważalnej ekspansji gatunku na nowe tereny. Uczestnicy debaty akcentowali także znaczenie gatunku dla ochrony różnorodności ekosystemów leśnych oraz związek z człowiekiem, wyrażony m.in. poprzez społeczne poparcie dla ochrony wilka w Polsce.

Tak pozytywna dla gatunku sytuacja w Polsce jest możliwa tylko dzięki utrzymaniu ścisłej ochrony gatunkowej wilka oraz wprowadzeniu w ostatnich 15 latach szeregu modelowych działań ochronnych. Wśród nich są: wyznaczenie i ochrona korytarzy ekologicznych, budowa przejść dla zwierząt w kluczowych miejscach, ustanowienie krajowego systemu zapobiegania sytuacjom konfliktowym i rekompensat za szkody wyrządzane przez wilki, zwalczanie kłusownictwa, podnoszenie świadomości na temat roli dużych drapieżników w przyrodzie dzięki edukacji ekologicznej dzieci i dorosłych.

Próby uzasadnienia polowań na wilki nie mają racjonalnych przesłanek. Wilk, jako gatunek wyręczający myśliwych w redukcji populacji dzikich zwierząt kopytnych, jest też sprzymierzeńcem Lasów Państwowych w zapobieganiu szkod w uprawach leśnych. Dlatego leśnikom, co wybrzmiało na konferencji w prezentacji dyrektora Zaleskiego, będzie nadal zależeć na ochronie tego gatunku.

Polska, dzięki połączeniu działań ochronnych sprzyjających rozwojowi populacji tego gatunku oraz wzięciu odpowiedzialności za sytuacje konfliktowe, stanowi modelowy przykład podejścia do budowania harmonijnej koegzystencji człowieka i dużych drapieżników. Dużą rolę w tym procesie odgrywają społeczne organizacje przyrodnicze.

Podczas konferencji wskazano także obszary wymagające dalszej, intensywniej pracy. Jednym z niezbędnych działań dla ochrony gatunku jest opracowanie i wdrożenie spójnego i rzetelnego systemu monitoringu gatunku w Polsce.

Co budujące, postulaty powrotu do zarządzania gatunkiem poprzez odstrzał były nieliczne. Wśród interesariuszy i decydentów wzrasta świadomość, że problemem nie jest wilk, ale umiejętność pogodzenia interesów ludzi. Obecny system zarządzania gatunkiem wychodzi na przeciw uzasadnionym i racjonalnym oczekiwaniom ludzi i równocześnie dobrze chroni wilka. Jednocześnie zabezpiecza trwanie populacji w krajach sąsiadujących z Polską, takich jak Białoruś, Ukraina i Słowacja, gdzie wilk jest obiektem polowań.

Przekaz przedstawicieli podmiotów odpowiedzialnych za ochronę gatunku oraz finalne konkluzje ze spotkania nie pozostawiają wątpliwości, że należy utrzymać dotychczasowy status ochronny wilka w Polsce.

Więcej informacji:

Sylwia Szczutkowska

Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot

e-mail: sylwia@pracownia.org.pl, tel. 512 281 664

Dr Sabina Nowak

Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”, Prezes Zarządu

e-mail: sabina.nowak@polskiwilk.org.pl, tel. 606 110 046

Paweł Średziński

WWF Polska

e-mail: psredzinski@wwf.pl, tel. 604 631 633